

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

1. Cor. 14.

Pontifex Apostolum dicere Paulum: Omnia vestra honesto cum ordine fiant: statuit diem, quo Rex intraret, ad suscipienda diuina pietatis sacramenta. Quale fuit tunc Sanctis Dei gaudium, qualis in Ecclesia Christi letitia, cum viderent Regem Niniue ad prædicationem Iona de solio maiestatis suæ descendisse, & in cinere sedisse pœnitentiæ: & sub pia Dei sacerdotis dexterâ suæ excellentiæ caput humiliare. Hactenus Alcuinus, in vita s. Vedasti, apud Laur. Surium.

CAPVT VI.

Abbatia S. Germani de Pratis ad muros vrbiæ Parisiensis.

559.

Illustris huius monasterij fundator fuit Childebertus Rex Francorum, filius Clodonei primi Regis Christiani, qui cum ex Hispania adtulisset stolam S. Vincentij Leuitæ & martyris, cum alijs plurimis sanctorum reliquijs, iuxta ordinationem s. Hermanni tunc Parisiensis Episcopi, templum in honorem eiusdem s. Vincentij, quod nunc s. Hermanni de Pratis dicitur, excitandum curauit. Rei fidem facit Aymoinus monachus lib. 2. cap. 20. his verbis. Verum Childebertus acceptam S. Vincentij stolam, Parisias defert, edificat amq; solotenus, secundum beatissimi Germani dispositionem basilicam, nomini eiusdem

S. Leui-

S. Leuita ac Martyris dedicari fecit. In qua non minimam vasorum partem, quæ eum à Toletò asportasse supra memorauimus, cum capsis Euangeliorum, cruces quoque mirifici operis, aliæque deuotus excellentissima contulit munera.

DIPLOMA CHILDEBERTI Regis.

CHildebertus Rex Francorum, vir illustris. Recolendum nobis est, & perpensandum, utilius, quòd hi qui templa Domini Iesu Christi reedificauerint, & pro requie animarum ibidem tribuerint, vel in alimoniam pauperum aliquid dederint, & voluntatem Dei adimpleuerint, in æterna requie sine dubio, apud Dominum mercedem recipere meruerint. Ego Childebertus Rex vnà cum consensu & voluntate Francorum & Neustrasiorum, & exhortatione sanctissimi Germani Parisiorum vrbi Pontificis, vel consensu Episcoporum, cœpi construere templum in vrbe Parisiaca prope muros ciuitatis, in terra quæ aspicit ad fiscum Isciacensem, in loco qui appellatur Locotitie: in honore S. Vincentij Martyris, cuius reliquias de Spania apportauimus, seu & sanctæ Crucis, vel Sancti Stephani, & Sancti Fetreai, & Sancti Iuliani, & beatissimi Sancti Gregorij, & Sancti Geruasij, Prothasij, Nazarij, & Celsipueri, quorum reliquie ibi

sunt

sunt consecrata. Propterea in honore Dominorum Sanctorum, cedimus nos fiscum largitatis nostra, qui vocatur Isciacus qui est in pagis Parisiorum prope alueum Sequana; vnà cum omnibus quæ ibi sunt aspecta, cum mansis, commanentibus, agris, territorijs, vineis, siluis, pratis, seruis, inquilinis, libertis, ministerialibus (præter illos quos nos ingenuos esse præcipimus) cum omnibus appenditijs suis quæ ibi aspiciunt, cum omnibus adiacentijs quæ ibi adagunt, cum omnibus quæ nos deseruiunt tam in aquis vel insulis, cum molendinis inter portam ciuitatis & turrimpositis, cum insulis quæ ad ipsum fiscum adiacent, cum piscatoria quæ appellatur Vanna, cum piscatorijs omnibus quæ sunt in ipso alueo Sequana, sumuntque initium à ponte ciuitatis, & sortiuntur finem vbi aluëolus veniens Sanara præcipitat se in flumen. Has omnes piscationes quæ sunt & fieri possunt in vtraque parte fluminis, sicut nos tenemus & nostra forestis est, tradimus ad ipsum locum, vt habeant ibidem Deo seruietes victum quotidianum per succedentia tempora.

Damus autem hanc potestatem, vt cuiuscumque potestatis littora fuerint, vtriusque partis fluminis teneant vnã pecticam terræ legalem, sicut mos est, ad ducendas naues &

redu-

reducendas, ad mittenda retia & retrahenda, absque vlla refragatione. De argumentis verò per quæ aues passunt capi super aquam, præcipimus vt nulla potens persona inquietare audeat fumulos Dei, sed omnia secure teneant, possideant per infinitas temporum successiones.

Et cum ardis & castis in Parisijs ciuitate, cum terra & vinea & oratorio in honore Sancti Andeoli Martyris, quæ de Herario & Ce-caunio, dato pretio comparauimus: omnia & ex omnibus, quidquid ea nos deseruerint, in postmodum pro requie animæ meæ, quando Deus de hac clarissima luce dederit discessum, ipse fiscus qui vocatur Isciacus, cum omnibus quæ ibi sunt aspecta, ipso die ad ipsum templum Domini quod nos edificamus deseruiat, & omnia quæ ibi sunt opus, tam ad lumen quàm in Dei nomine ad stipendia seruis Dei quos ibi instituimus, seu ad ipsos re-ctores qui ipsos regere habent: omnia & ex omnibus ibi transoluant, eiusquæ temporibus, & per longa annorum spatia, ad ipsum templum Domini absque contraditione, vel refragatione, aut iudicialia contentione, inspecta ipsa præceptio, omni-que tempore proficiat in augmentum.

Et vt

Et ut hæc præceptio cessionis nostra futuris temporibus Deo auxiliante firmiter habeatur, vel per tempora inuiolabiliter conseruetur, manibus proprijs vel nostris signaculis. subter infra decreuimus roborare. Datum quod fecit mensis Decembris die sexto, anno 48. postquam Childebertus Rex regnare cœpit. Ego Valentianus, Notarius & Amanuensis recognoui.

Obijt autem Chilpericus Rex anno 559. teste Sigiberto, in hoc suo monasterio conditur.

CAPVT VII.

Lerinese S. Honorati monasterium, vulgo Lerius, in diacesi Grassensi, regni Gallia.

Est illustris hæc Abbatia sita in insula Lerina seu Lerino, quam Plinius & Strabo Leronem vocant, in diœcesi Grassensi.

Ex hoc monasterio prodierunt viri quamplurimi sanctitate ac scriptis illustres vt s. Hilarius Archiepiscopus Arelatensis; s. Honoratus; Vincentius Lerinensis; libello aduersus hæreses scripto notissimus; Faustus Rhegiensis Episcopus & alij.

Accessit hoc monasterium, Congregationi Cassinensi, anno Christi 1515. vt constat ex diplomate Leonis X. Plura vide apud Chopinum lib. I. Monasticon tit. 1. & infra cap. 92.